

BÀI HỌC 1

CON VUA ĐA-VÍT

CÂU GÓC: “*Vì chính Con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội*”
(*Ma-thi-ơ 1:21*).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Ma-thi-ơ 1; Mác 12:35-37; Ê-sai 9:6, 7; Rô-ma 5:8; Giăng 2:25; Giê-rê-mi 29:13; Ma-thi-ơ 2:1-14.*

Được Đức Thánh Linh soi dẫn, tác giả Ma-thi-ơ bắt đầu sách của mình với gia phả. Đây không phải là bất cứ gia phả nào, nhưng là gia phả của Đức Chúa Giê-su. Và gia phả này gồm một số thành viên trong quá khứ mà hầu hết mọi người sẽ không nhất thiết muốn nhận làm bà con của mình.

Có lẽ vì bản thân ông là một “người ngoài,” Ma-thi-ơ có thể ý thức được gia phả đó. Suy cho cùng, Ma-thi-ơ là một người Do Thái làm nghề thu thuế, người đã bán mình cho kẻ thù và thật ra đã trả tiền cho người La Mã để có cơ hội ngồi đó và đánh thuế người dân của nước mình. Ma-thi-ơ chắc chắn không phải là người được dân tộc mình yêu mến.

Nhưng con người nhìn bề ngoài; Đức Chúa Trời nhìn trong lòng. Và chắc chắn khi nhìn trong lòng Ma-thi-ơ, Chúa đã chọn ông, một người thu thuế đáng ghét, để làm một trong các môn đồ của Ngài. Và, khi được gọi, Ma-thi-ơ chấp nhận. Ông đã từ bỏ cuộc sống trước đây cho một cuộc sống mới trong Đức Chúa Giê-su.

Vì thế, Ma-thi-ơ đã đi theo Chúa, ghi chép lại, và một ngày nào đó ông đã trả ơn cho dân sự ông và cho thế giới. Đây không phải là biên lai tiền thuế nhưng là một chuyện tích có giá trị về cuộc đời của Đức Chúa Giê-su.

QUYỂN SÁCH KHỞI ĐẦU

Đây là “Gia phả Đức Chúa Giê-su Christ, con cháu Đa-vít và con cháu Áp-ra-ham (Ma-thi-ơ 1:1).

Ngay từ đầu, Ma-thi-ơ gọi công việc của mình là một “quyển sách.” Chữ quyển sách đến từ chữ Hy Lạp *biblos*. Điều này có nghĩa là một “bản viết thánh.” Phúc Âm Ma-thi-ơ là một “quyển sách về gia phả” của lịch sử gia đình Đức Chúa Giê-su. Trong thực tế, tiếng Hy Lạp dịch “gia phả” hay “thế hệ” là một chữ có thể được dịch là “căn nguyên [bắt đầu].” Vì vậy, có thể nói rằng Ma-thi-ơ bắt đầu Phúc Âm của mình với “một quyển sách về căn nguyên.”

Cựu Ước cũng khởi sự với một quyển sách về sự sáng tạo thế gian. Vì vậy, trong Tàn Ước, Ma-thi-ơ bắt đầu với một quyển sách về chính Đấng Tạo Hóa và công trình cứu rỗi mà chỉ có Ngài có thể mang đến cho một thế giới đã lạc mất.

Giăng 1:1-3; Hê-bơ-rơ 1:1-3; Mi-chê 5:2; và Mác 12:35-37 cho chúng ta biết gì về Đức Chúa Giê-su?

“Từ những ngày trong cõi đời đời Đức Chúa Giê-su Christ là một với Đức Chúa Cha. Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời, hình ảnh của sự vĩ đại và oai nghi của Chúa, ‘sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời’ . . .

“Bởi sự đến sống với chúng ta, Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ Đức Chúa Trời cho cả loài người và các thiên sứ. Ngài là Lời của Đức Chúa Trời – tư tưởng của Đức Chúa Trời được bày tỏ cho loài người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 19.

Chủ đề về Đấng Christ là Đức Chúa Trời không quan trọng đối với Ma-thi-ơ như đối với Giăng (Giăng 1:1-4). Giăng bắt đầu bằng cách viết về Đấng Christ là Đức Chúa Trời trước khi đi sâu vào khía cạnh con người của Đức Chúa Giê-su (Giăng 1:14). Nhưng Ma-thi-ơ tập trung rất nhiều vào Đấng Christ là một con người và về Đấng Christ là “con cháu Đa-vít và con cháu Áp-ra-ham.” Sau đó, Ma-thi-ơ cho thấy dòng họ của Đức Chúa Giê-su từ Áp-ra-ham đến sự ra đời của Đức Chúa Giê-su. Ông muốn độc giả biết rằng, quả thật, Đức Chúa Giê-su tại thành Na-xa-rét chính là Đấng Mê-si mà các lời tiên tri đã nói tới trong Cựu Ước.

Lẽ dĩ nhiên, tiểu sử gia đình là quan trọng. Nhưng, đồng thời, Phúc Âm cho thấy rằng dù cha mẹ hoặc ông bà chúng ta là ai thì không quan trọng. Vậy, điều gì thật sự là quan trọng và tại sao? Hãy đọc Ga-la-ti 3:29.

DÒNG DỜI HOÀNG TỘC

Khi những người Do Thái nghĩ về sự đến của Đấng Mê-si, có một điều chắc chắn. Đấng Mê-si sẽ đến từ gia đình của vua Đa-vít. Đó là lý do tại sao Ma-thi-ơ bắt đầu sách Phúc Âm của mình như ông đã làm. Ông muốn chứng tỏ Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Đấng Cứu Thế phải là dòng dõi của Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 22:18; Ga-la-ti 3:16), tổ phụ của dân tộc Do Thái, và từ dòng họ của Đa-vít. Vì vậy, Ma-thi-ơ ngay lập tức cho thấy gia phả của Đức Chúa Giê-su và Ngài đã trực tiếp liên hệ với Áp-ra-ham. Nhưng Ma-thi-ơ cũng cho thấy Đức Chúa Giê-su liên hệ với Vua Đa-vít. Nhiều nhà tư tưởng Kinh Thánh tin rằng Ma-thi-ơ đã nghĩ đến độc giả Do Thái. Và kết quả là, Ma-thi-ơ muốn thiết lập thẩm quyền của Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Vì vậy, cung cấp chi tiết về gia phả của Đức Chúa Giê-su thì quan trọng để giúp ông chứng minh quan điểm của mình.

Xin đọc II Sa-mu-ên 7:16, 17; Ê-sai 9: 6, 7; Ê-Sai 11:1, 2; và Công vụ 2:29, 30. Những câu này giúp chúng ta thế nào để hiểu những điều mà Ma-thi-ơ đã cố gắng để thực hiện?

Tất cả các điều này giúp chúng ta hiểu được lý do tại sao sách Phúc Âm của Ma-thi-ơ bắt đầu với, “Gia phả của Đức Chúa Giê-su Christ, con cháu Đa-vít” (Ma-thi-ơ 1:1). Đầu tiên và trước hết, Đức Chúa Giê-su Christ được mô tả như là “Con cháu Đa-vít.” Tàn Ước bắt đầu với sự mô tả này về Đức Chúa Giê-su và tiếp tục như vậy cho đến khi kết thúc. Đức Chúa Giê-su phán những lời này, “Ta là Giê-su, đã sai thiên sứ ta đến làm chứng về những sự đó cho các ngươi trước mặt các Hội thánh. Ta là chổi và hậu tị của Đa-vít, là sao mai sáng chói” (Khải huyền 22:16). Ngay cả với tất cả Đức Chúa Giê-su là gì, Ngài vẫn là “Chổi và hậu tị của Đa-vít.”

Thật là một bằng chứng hùng hồn về bản chất con người của Đức Chúa Giê-su! Đấng Tạo Hóa của chúng ta đã liên kết chính mình Ngài với con người theo những cách mà chúng ta không thể tưởng tượng.

CÂY GIA PHẢ LÚC BAN ĐẦU CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Ngoài Đa-vít, có người nào khác chúng ta thấy trong cây gia phả của Đức Chúa Giê-su? Ma-thi-ơ 1: 2, 3.

Phụ nữ thường không được liệt kê trong lịch sử gia đình của thời đại đó; như vậy, tại sao một người nữ tên Tha-ma được liệt kê ở đây? Nàng là ai?

Tha-ma là một người Ca-na-an. Nàng đã kết hôn với hai con trai của Giu-đa. Lúc đầu, nàng kết hôn với con trai đầu lòng của Giu-đa. Và sau đó, khi chồng qua đời, nàng kết hôn với em trai của chồng mình. Cả hai con trai đã chết vì sự gian ác trong khi Tha-ma không có con. Cha chồng của nàng là Giu-đa đã hứa với Tha-ma rằng ông sẽ gả người con trai thứ ba cho nàng khi con ông đã đủ tuổi. Nhưng điều này không bao giờ xảy ra.

Vì vậy, Tha-ma đã làm gì? Nàng phủ lên người như một cô gái điếm và đã ngủ với Giu-đa. Giu-đa không biết người nữ đó là Tha-ma. Nhiều tháng sau đó, khi Tha-ma có thai, Giu-đa đã lên án Tha-ma là gian ác và muốn cô bị giết. Nhưng Tha-ma cho thấy Giu-đa chính là cha của thai nhi.

Điều này có vẻ giống như một vở kịch rẻ tiền. Nhưng chuyện tích đó vẫn là một phần trong gia phả của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Ma-thi-ơ 1:4, 5. Có người nào khác được liệt kê cũng đáng ngạc nhiên?

Ra-háp, cô gái điếm Ca-na-an thì sao? Sau khi bảo vệ hai thám tử Y-sơ-ra-ên ở Ca-na-an, Ra-háp gia nhập dân Chúa và kết hôn với một trong hai thám tử và đã đi vào lịch sử gia tộc của Đức Chúa Giê-su.

Còn ai khác ở trong gia phả? Đọc Ma-thi-ơ 1:5, 6.

Ru-tơ là một người nữ trong sạch. Nhưng không phải do lỗi của mình, nàng đến từ dân Mô-áp bị ghét. Dân Mô-áp là dòng dõi của một mối quan hệ tình dục giữa Lót say rượu và một con gái của ông. Vợ U-ri, Bát-sê-ba, người nữ mà vua Đa-vít ích kỷ gọi đến trong khi chồng nàng là U-ri đang ở ngoài chiến trường. Đa-vít cũng là một tội nhân, cần một Đấng Cứu Thế. Đa-vít có nhiều tài năng tuyệt vời, nhưng ông không phải luôn luôn là người cha hoặc người chồng tốt.

Nếu Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta với những lỗi lầm và yếu đuối, làm thế nào chúng ta có thể học để chấp nhận những người khác với các lỗi lầm và yếu đuối của họ?

KHI CHÚNG TA CÒN LÀ NGƯỜI CÓ TỘI

Rô-ma 3:9, 10; Rô-ma 5:8; Giăng 2:25; và Giê-rê-mi 17:9 nói gì về bản chất con người? Chúng ta có chứng minh mạnh mẽ nào về sự thật của những cảm xúc này?

Kinh Thánh không vẽ một bức tranh đẹp về nhân loại hay bản chất con người. Từ sự Sa ngã ở vườn Ê-đen (Sáng thế Ký 3) đến sự sụp đổ của Ba-by-lôn trong ngày cuối cùng (Khải huyền 18), người ta dễ dàng thấy tình trạng buồn thảm của nhân loại. Cùng một cách đó, chúng ta có thể vẽ một bức tranh đẹp về những ngày đầu của hội thánh trước khi sự “bỏ đạo” lớn bắt đầu (II Tê-sa-lô-ni-ca 2:3). Nhưng đó là một sự sai lầm (đọc I Cô-rinh-tô 5:1). Tất cả chúng ta đều sa ngã, là những con người đau khổ, và bao gồm cả dòng họ tổ tiên của Đức Chúa Giê-su.

Một học giả Kinh Thánh, Michael Wilkins, viết, “Tiểu sử có thật về gia tộc của Đức Chúa Giê-su phải làm cho độc giả của Ma-thi-ơ kinh ngạc. Các thành viên gia tộc trong quá khứ của Chúa là con người với tất cả các điểm yếu và điểm mạnh của người bình thường. Đức Chúa Trời đã làm việc qua họ để thành lập kế hoạch cứu rỗi. Không có kiểu mẫu của sự công bình trong dòng họ của Đức Chúa Giê-su. Chúng ta thấy những kẻ tà dâm, gái điếm, anh hùng, và dân ngoại [không phải Do Thái]. Rê-bô-am gian ác là cha của A-bi-gia gian ác. A-bi-gia là cha của vua A-sa tốt lành. A-sa là cha của vua Giô-sa-phát tốt lành. . . Ông là cha của vua gian ác Giô-ram. Đức Chúa Trời đã làm việc trong suốt các thế hệ, cả tốt và xấu, để hoàn thành mục đích của Ngài. Ma-thi-ơ cho thấy rằng Chúa có thể sử dụng bất cứ ai, tốt hay xấu, để hoàn thành mục đích của Ngài. Đây là những loại người Đức Chúa Giê-su đến để cứu” – Phông trích Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary: Matthew (Grand Rapids: Zondervan, 2002), tr. 9.

Đó là những điều chúng ta cần nhớ, không những khi nhìn vào người khác, nhưng khi chúng ta nhìn vào chính mình. Ai là Cơ Đốc nhân, vào một lúc nào đó trong đời sống, không nản lòng, không nghi ngờ đức tin của mình, không tự hỏi là mình có thật sự hoán cải chưa (một người mới trong Đấng Christ)? Thường thường những điều gây ra sự chán nản này là do bản tính sa ngã, tội lỗi và sự yếu đuối của chúng ta. Vì vậy, đối với các vấn đề dường như vô vọng này, chúng ta cần phải hy vọng rằng Chúa biết tất cả mọi điều này. Và Đấng Christ đã đến thế gian này vì những người giống như chúng ta.

Có những lời hứa nào trong Kinh Thánh bạn có thể nhận lãnh khi cảm thấy chán nản về tinh thần?

SỰ SINH RA CỦA CON VUA ĐA-VÍT, CŨNG LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

Một nơi nào đó trong đêm khuya giữa Ma-thi-ơ 1 và 2, Đức Chúa Giê-su được sinh ra. Đêm đó không phải là đêm 25 tháng 12. Dựa trên thời gian phục vụ trong đền thờ của thầy tế lễ Xa-cha-ri, các tư tưởng gia Kinh Thánh cho rằng Đức Chúa Giê-su có thể sinh ra vào mùa thu khi những con chiên vẫn còn ngủ ở ngoài đồng, có lẽ vào cuối tháng Chín hoặc tháng Mười.

Một điều lạ lùng là một số những người đầu tiên tìm kiếm và tôn thờ Đấng Mê-si Do Thái lại là dân ngoại (không phải Do Thái). Trong khi hầu hết dân sự của chính Đức Chúa Giê-su nghĩ rằng họ biết Đấng Mê-si họ mong đợi sẽ như thế nào, thì các người đến từ phương Đông có tâm trí cởi mở. Các nhà thông thái là các tư tưởng gia được tôn trọng, có lẽ đến từ Ba Tư, là những người đã cống hiến cuộc đời mình để tìm kiếm lẽ thật. Thật không ngạc nhiên, họ đã thấy mình thờ lạy Đấng thực sự là “Lẽ Thật.” Lời của tiên tri Giê-rê-mi, đã được viết hàng trăm năm trước đó, có thể mô tả những nhà thông thái, “Các người sẽ tìm ta, và gặp được khi các người tìm kiếm ta hết lòng (Giê-rê-mi 29:13).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 2:1-14. Sự khác biệt giữa những nhà thông thái và Vua Hê-rốt là gì?

Những người ngoại đạo (không phải là Do Thái) quỳ xuống để thờ lạy Đức Chúa Giê-su. Nhưng vua Hê-rốt của dân Do Thái thì lại cố gắng để giết Ngài.

Câu chuyện này như một lời nhắc nhở mạnh mẽ rằng danh hiệu thế gian hoặc là thành viên hội thánh của một người không bảo đảm mối tương giao đúng với Đức Chúa Trời. Câu chuyện này cũng là một lời nhắc nhở rằng một sự hiểu biết đúng về lẽ thật rất quan trọng. Nếu Hê-rốt và các thầy tế lễ hiểu đúng các lời tiên tri về Đấng Cứu Thế, thì Hê-rốt đã biết rằng Đức Chúa Giê-su không phải là một mối đe dọa cho ông ta. Vua có thể hiểu rằng đây là “Vua của dân Do Thái,” là một người không ai phải lo lắng. Và ông sẽ không phải lo lắng về quyền lực chính trị của mình.

Làm thế nào chúng ta có thể bảo vệ mình, một hội thánh được ban cho nhiều ánh sáng, để đừng tin rằng chúng ta đang có một mối tương giao đúng với Đức Chúa Trời chỉ vì chúng ta có ánh sáng này? Đồng thời, làm thế nào ánh sáng này giúp chúng ta có mối tương giao sâu đậm hơn với Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Hãy coi câu nói của bà Ellen G. White, “Mỗi người có tội có thể đến với Đấng Christ. Ngài cứu chúng ta không phải vì những điều tốt chúng ta làm, nhưng vì lòng thương xót của Ngài. Ngài cứu chúng ta bằng cách rửa sạch tội lỗi chúng ta” (Tít 3:5). Khi Sa-tan nói với bạn rằng bạn là một tội nhân, và không thể hy vọng nhận được ơn phước từ Chúa, hãy nói với nó rằng Đấng Christ đã đến thế gian để cứu những người có tội. Chúng ta không có gì để tự hào với Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta có thể thừa nhận tình trạng rất bất lực của mình. Chính vì sự bất lực của chúng ta để chống lại tội lỗi khiến cho quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Giê-su cần thiết.” – Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 317.

Thật là một ý tưởng mạnh mẽ: do “tình trạng rất bất lực của chúng ta” khiến cho Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế của chúng ta cần thiết. Sự thật này không khác nhau khi lần đầu tiên chúng ta đến với Đức Chúa Giê-su hay chúng ta đã đi với Chúa cả cuộc đời của mình. Giống như những người trong gia tộc của Chúa, chúng ta là những tội nhân cần ân điển (lòng thương xót và tha thứ). Sự vâng giữ luật pháp của chúng ta, sự chiến thắng tội lỗi và cám dỗ, và sự tăng trưởng của chúng ta trong Đấng Christ là kết quả của sự cứu rỗi chứ không bao giờ là nguyên nhân. Dù chúng ta là kẻ trộm trên thập tự giá hoặc một vị thánh sống được đem lên thiên đàng khi Đức Chúa Giê-su tái lâm thì không quan trọng. Tất cả chúng ta đều ở trong “tình trạng rất bất lực” khiến cho quyền lực cứu rỗi của Chúa cần thiết. Thật quan trọng biết bao là chúng ta không bao giờ quên sự thật căn bản này!

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Như chúng ta đã thấy trong tuần này, vua Hê-rốt đã có sự hiểu lầm lớn về lời tiên tri khiến cho ông ta làm những điều khủng khiếp. Hãy suy nghĩ về các sự hiểu biết sai lầm ngày nay về những lời tiên tri. Thí dụ, nhiều người tin rằng các Cơ Đốc nhân trung thành sẽ được bí mật và lặng lẽ đưa lên trời trong khi gia đình và bạn bè họ “bị bỏ lại” để tự hỏi tại sao những người này đột nhiên biến mất vào không gian. Những sự nguy hiểm về việc hiểu lầm như vậy trong lời tiên tri là gì?

2. Còn về việc nghĩ rằng đền thờ Giê-ru-sa-lem phải được xây cất lại và sự phục hồi việc dâng các con sinh tế là một trong những sự kiện cuối cùng trong lịch sử trái đất thì sao? Có những sự hiểu lầm nào khác về lời tiên tri sẽ giúp chúng ta nhận ra rằng thật quan trọng để hiểu biết đúng về lời tiên tri?